

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

„Toate câte ai vinde-le și le dă săracilor, și vei avea comoară în cer și vino după mine.” Luca. 18, 22.

Isus Hristos ne-a arătat, prin faptele sale, cum trebuie să fie omul. Așa cum a fost El. Oamenii nu l-au înțeles totdeauna, deaceia i-a și învățat, că El este pilda care trebuie să o urmăm cu toții: „Eu sunt calea, adevărul și viața.” În evanghelia de azi, unui tânăr, care ar fi vrut să fie de tot pe placul lui Isus, dar fără multă trudă, îi dă sfatul, ca să vândă tot ce are, dacă vrea să fie desăvârșit și să dea săracilor și să-i urmeze Lui.

Staful acesta ni se pare straniu, întocmai cași tânărului care l-a cerut și ni se pare că nu se poate urma. Și totuși e sfatul Domnului, care ne arată calea adevăratului creștin. Da, trebuie să lepădăm tot ce avem peste cele de lipsă, ca să-i urmăm lui Isus. Orice bogăție, fie ea a sufletului sau a trupului, dacă ne oprește ea dela drumul nostru cel adevărat, trebuie să o lepădăm. A fi sărac, de bunăvoie, a se lipsi de bogăția sufletului, de știința lumii și de plăcerile ei, pentru ca să urmăm o altă știință, cu gândul să-l preamărim pe Isus, este virtutea cea mai mare. A fi sărac însă, dar cu sufletul la bogății, la nedreptăți, la plăceri, nu este vrednicie și nu înseamnă a fi în calea lui Isus. Celce se leapădă de sine și de tot ce are, pentru a fi pe voia Lui, este creștin adevărat, fie el dintre cei învățați sau neînvățați.

Iubirea.

Dacă ne-am curățit sufletele prin mărturisire bună, ca micul Isus să se simtă mai bine în ele, le încălzim. Cum putem noi să încălzim sufletele noastre? Sufetele noastre se vor încălzi, dacă aprindem în ele focul iubirei, deci iubirea trebuie deșteptată.

Iubirea aceasta, care nu numai încălzește sufletul nostru, dar îl și luminează, formează două flăcări mari pe altarul lui. Una se ridică la cer, aceasta este iubirea către Dumnezeu și cealaltă rămâne pe pământ și îmbrățișează pe semenii noștri.

Iubirea față de Dumnezeu nu e greu să o deșteptăm, căci aceasta este înăscută în fiecare suflet omenesc. Oamenii răi, când păcătuiesc, înăbușesc cu forța această flăcără sfântă. Căci nu se poate, ca să nu iubim pe Dumnezeu, care ne-a zidit, ne-a răscumpărat și ne-a sfințit, pe Dumnezeu în trei Fețe și mai ales nu se poate, să nu iubim pe Copilul, care și-a părăsit tronul ceresc pentru noi și a noastră mântuire, s'a îndurat să devină om și să sufere soarta cea mai amară, cea mai crudă, care i-a fost hărăzită cândva unui om. Numai puțină reculegere sufletească ne trebuie, numai puțină meditație și iubirea față de Dumnezeu va arde cu flăcără mare în sufletul nostru.

Însă mai greu este, ca să deșteptăm iubirea către semenii noștri. Căci, dacă dela Dumnezeu n'am primit decât binefaceri, semenii noștri ne-au cauzat și supărări, dureri, pagube; ba poate de mai multe ori am observat la ei tendințe inamice decât prietenoase. Iubirea față de Dumnezeu arde și dacă noi vrem să o năbușim, dar iubirea față de semenii noștri trebuie alimentată, căci nu-i putem găsi motivul așa de ușor,

ca al iubirii către Dumnezeu. Iubirea față de semenul nostru își va afla hrana în iubirea către Dumnezeu. Dacă-l iubesc pe Dumnezeu, fac orice, ce El îmi pretinde. El îmi impune ca să-l iubesc pe de aproapele meu, deci îl voi iubi, deși poate, că mi-a făcut rău. Iubirea față de Dumnezeu este izvorul nesecat al iubirii către semenii noștri. Nu se poate, ca cineva să-l iubească pe Dumnezeu și pe semenul său să-l urească, iubirea adevărată va fi aceea, în care sufletul nostru se va întoarce la sufletul semenilor noștri, știind că suntem frați, fiii și fiicele aceluiași Dumnezeu.

Iubirea aceasta trebuie să fie activă. Dacă eu îl iubesc pe semenul meu, îi fac bine. Nu este om așa de trist, să nu găsească altul și mai trist, ca să-l mângâie și nu este om așa de sărac, ca să nu poată da milă unuia și mai sărac. Doară nici odată n'a fost mizeria așa de mare, cași acum. Cât putem, să ajutăm pe cei săraci. Să nu uităm, că tot ce dăm pentru săraci, Mântuitorului i-am dat, fiecare bucată de îmbrăcăminte pe El îl încălzește, fiecare lingură de mâncare pe El îl hrănește. Și dacă va arde flacăra iubirii active în sufletul nostru, atunci pe micul Isus, când îi vom serba nașterea Sa, îl vor primi în încăperi curate și încălzite; și nu în grajduri reci ca odinioară. Dar ca să putem încălzi locuința sufletului; cu flacăra iubirii către Dumnezeu și față de semenii noștri, să cerem ajutorul Sfintei Focioare, în sufletul căreia aceste două iubiri au ajuns cel mai înalt grad și cea mai perfectă armonie. Ea se va bucura că scumpului Ei Fiu îi pregătim locuință plăcută, curată și caldă.

Dacă locuința lui Isus, este curată și încălzită, atunci putem să începem împodobirea ei.

Dr. Berinde.

„Călugărul vrăjitor ortodox“ „s'a topit“ prăpădit din Maramureș ...

„Sfinția Sa Călugărul“ bărlădean a plecat pe neașteptate din orașul nostru Sâmbătă seara ... Am aflat, că poartă numele de: Vasilică Vlădescu și că poate, nici nu a trecut vre-o dată în viață pragul vreunei mănăstiri, decât doar cași „oaspe.“ Era, că rămâne o lună pela noi și nu a stat decât două săptămâni ... Și a dus și cartea „sfântă“

cu vrăjitoriile, adusă dela „locurile sfinte“ ... din India ... Și a dus și „ochianul“ cel lung și negru, prin care se uita în „sufletul“, în „inima“ și în „palma“ celor dormici de „lumină“ ... Dar pân'aci toate ca toate, ce fi-e însă, că a dus și „hârțiile“ (legitimatiile) acelei femei „bune și de încredere“ din oraș, care îi primia „musafirii.“ — „Dragă, — i'a zis, — eu nu te-am angajat pe două săptămâni, ci pentru o lună ... Ai să vii cu mine“ ... Și a rămas femeia să și cerce „scrisorile“ prin Poliție ... Și „Călugărul“ nostru s'a dus înspre Cernăuți. Nu a aflat de bine, să mai treacă și pela cei Români uniți „proști“, de prin satele Maramureșului, să i mai lumineze, el, ortodoxul deștept și învățat ... Cu toate, că se cuvenia să schimbe câteva cuvinte cu S. Sa Călugărul din Valea Porcului, cu Starețul și cu „călugărașii“ din Dragomirești și cu Călugărul „cel nou“ venit, din Sarasău. Și în sfârșit, câți alții nu au mai rămas „pe din afară“, deoarece tot și-au amânat „vizita“, crezând, că se va ținea de cuvânt și nu va „șterge-o“ așa în pripă de pe aceste plăuri, din „Tara Voevozilor“ ... Dar, cecece e mai ciudat în toată afacerea, e că: „sfântul Călugăr“ a dus și „a știut să șterpelească cât mai mulți „gologani“ de pe aici. Se spune, că cerea și primia pentru câte o „vizită“, câte 60—80—100 de lei, dela niște țărani amărăși din Maramureș, cari de multe ori nu au nici ce mânca, în timpurile acestea grele, pe cari le trăim acum, dela niște ființe amăgite, cari și-au inchipuit, că acest înșelător nemernic, fără de rușine și bețivan, poate să le spună: „viitorul“, să le alunge năcazurile, să le tămăduiască boala ... El, „călugărul cel sfânt și deștept ortodox“ a avut îndrăzneala și obrazul, să calce aceste locuri, ca să aducă „adevărul și lumina“ și să se facă propovăduitor al „legii celei drepte și adevărate românești,“ al ortodoxiei. Nu știm, ce păcate l'or fi aruncat pela noi, atâta însă știm, că nu face cinste Neamului, din care spune, că se trage și mai ales credinței, pentru care își bate pieptul. Se spune, că mulți oameni i'au spus în timpul „vizitei“: „mințești, nu e adevărat ce spui, toate sunt minciuni“ câte ai spus pân'acum și el le-ar fi răspuns rece și fără de rușine: dacă nu îți place, pleacă, a înjurat chiar pe unii. Ba unii cari l'au auzit, spun, că nu numai în timpul „vizitei“ ci și în piață a început să batjocoriască în gura mare Biserica și credința catolică și pe Papa dela Roma, indemnând

lumea să se întoarcă la „dreapta credință românească,” la ortodoxie. Și dacă astfel stau lucrurile, atunci ne vedem siliți să spunem, că acest nenorocit, nu este decât unul dintre acei mulți trimiși și plătiți, cari s'au scuturat și se scutură zilnic asupra Maramureșului „celui prost”, pentru că este uniț în credință cu Roma, ca să'l deștepte și să'l aducă la „legea cea bună și adevărată” a „Călugărului” ... Nu trebuie să ne mirăm și ne putem aștepta la orice, deoarece acestea „apucături” ale „Călugărului,” seamănă foarte mult cu acelea bârfeli, scornituri, neadevăruri și făgădueli de tot felul, pe cari le răspândesc pela margine de sat agenții ortodoxiei, cari mișună la fiecare colț, pândind prilejul de tulburare, când se năpustesc cu toate mijloacele asupra Românilor „proști” din Maramureș, pentru că sunt uniți în credință cu Roma ...

Oameni buni, cel puțin acum, după păcăliala „Călugărului”, puteți înțelege și mai limpede, din ce fel de izvor curge apa care încearcă să vă stropiască. După fapte se cunoaște omul și gândurile și inima lui și mai ales credința lui. Ce fel de credință credeți, că are un astfel de om, cași acest „Călugăr”? Și tot de o astfel de pănură sunt și tovarășii lui, pe cari îi cunoașteți cum vin zilnic prin satele voastre și încearcă să vă „lumineze” și „fericiască”. Cunoașteți vorbele și apucăturile lor, când vă spun ei: „să nu dați nimic preoților vostri, lăsați-vă legea și noi le vom face toate fără plată” și altele minciuni, cu cari încearcă să vă umple capul. Cam de acestea vorbe spun și unii bolșevici. Să arătați lumii, că dacă Maramureșul e sărac, nu e și întunecat și are o credință, cea unită, la care ține între orice încercări. De oarece sunt unii, cari își închipuie, că Maramureșul e un colț îndosit, rămas de lume, unde pot să intre ca în codru și să facă ce le taie prin cap, de aceea trimit pe aici atâția „luminători” și slugi plătiți. Inșă semnele vremii altceva prevestesc și bun e Domnul, după întunec, se va face și ziua încurând și ne vom lămuri atunci ...

Ori ce să zicem? Poate chiar această lămurire o presimțesc Frații ortodoxi din Maramureș și se tem de ea, de trimit pela ziare de o vreme încoace fel de fel de știri lipsite de adevăr, mai ales decând s'a înființat Episcopia unită de nord, pentru cei două sute de mii și alte câteva zeci de mii

de Români uniți cu Roma din Maramureș și jur, știri, — în cari vorbesc de „mii” de ortodoxi din Maramureș, cari sunt în contra așteptei Episcopii și cer pe seama lor o Episcopie. Ori, adevărul este, că în întreg Maramureșul nu sunt „câteva mii,” ci incomparabil mai puțini și aceia sunt veniți mai mult ca funcționari dela războiu încoace ori au fost abătuți dintre uniți prin apucăturile cunoscute. Și atunci ne întrebăm: dacă ortodoxii sunt tari și mari și mulți prin Maramureș și dacă de partea lor este adevărul și dreptatea, de ce colindă satele trimișii lor plătiți, cu bârfeli, scornituri, cu făgădueli de bani și porumb printre Români „uniți”? Și de ce scriu lucruri neadevărate prin ziare? Cine are de partea lui adevărul, nu trebuie să se apere și să se sprijiniască cu neadevăruri, cu bani, porumb, cu bârfeli și batjocorind pe Români „uniți”. Dar știut este, când nu ești în stare, faci, — ce și cum poți, de aceea au Frații ortodoxi lipsă de astfel de mijloace și proptele, ca să-și răspândiască „credința cea adevărată românească,” deoarece nu pot pe altă cale. Și atunci să se știe: Cine se teme, știe de ce se teme și e semn de cea mai mare slăbiciune, când cineva trebuie să se sprijiniască pe neadevăr...

De data aceasta „Călugărul” ne-a părăsit, așteptăm însă, — să ne mai vină alții, cari să ne mai „deștepte” pe noi cei „proști”, pe Români uniți în credință cu Roma, din Maramureș...

A. G. R. U. la sate.

Proces Verbal

dresat în Văleni la 9 Noemvrie 1930 în adunarea Agrului. Au fost prezenți aproape toți membrii Agrului. — Ședința se ține la ora 4 — după ce membrii au asistat la Vecernie.

Obiecte de pertractare: 1. Membrii înscriși se declară, că ce fel de membrii voiesc să fie. 2. Inființarea secției religioase a „Agrului” 3. Inscrierea membrilor noi.

1. Dl. Președinte Petru Kirchmaier deschide ședința.

2. Membrii înscriși cu ocazia adunării de constituire se declară, că în ce calitate se înscriu. Se declară ca membrii activi următorii. 1. Petru Kirchmaier, 2. Nemeș Toader,

3. Godgea Simeon, 4. Dunca Ștefan, 5. Berci Vasile, 6. Demian Pălăguță, 7. Mihnea Ileană, 8. Godgea Ioană, 9. Godgea Ilie și așa Agrul din Văleni are 9 membrii activi și 61 membrii ajutători (70).

3. Preotul Titu Berinde explică scopul Agrului și a secției religioase, în care trebuie să intre toți membrii Agrului. Preotul Titu Berinde propune, ca toți membrii Agrului să se oblige la următoarele: a) fiecare membru, în prima duminică a lunii, este îndatorat a asista la „Paraclis” servit de preot. b) fiecare membru al „Agrului” este îndatorat a se mărturisi cel puțin la sf. Sărbători: Crăciun, Paști, Adormirea P. C. V. Maria. c) să asiste în fiecare Duminică după vecernie la adunările secției religioase a „Agrului”, a căror program așa va fi alcătuit de conducere, ca să servească spre edificarea sufletească a membrilor. d) să asiste la înmormântarea membrilor decedați. Propunerile se primesc și fiecare membru se obligă, să îndeplinească cele propuse.

4. Se înscriu membrii noi: 1. Ana Maria Berinde membru pe viață, 2. Maria Berinde activ, 3. Titu Berinde activ, 4. Godgea Suzană, 5. Miel Năstasă, 6. Nemeș Petru I. Ion, 7. Frățilă George, 8. Demian George, 9. Frățilă Vasile, 10. Ciocotis Ion I. Mihai, 11. Godgea George I. Ion, 12. Dunca Ileană, 13. Luca Măgdălină, 14. Biroveți Ileană, ca membrii ajutători, așa că la sfârșitul adunării Agrul are: 1 membru pe viață, 11 membrii activi și 72 membrii ajutători, total: 84 membrii

5. Nefiind alte obiecte de pertractat, președintele închide ședința, cântându-se „Cuvine-se cu adevărat.”

D. c. m. s.

Președintele Agrului: Petru Kirchmaier inv. Preot: Titu Berinde

Secretarul Agrului: Godja Simion

Proces Verbal

dresat în ședința săptămânală a secției religioase a Agrului în Văleni, în ziua de 16 Noemvrie 1930. Au fost de față mulți membrii.

1. Dl. Petru Kirchmaier deschide ședința și se recitează „Tatăl nostru”, după aceea se desfășoară programul următor:

2. Rugăciune recitată de Mărginean Năstasă

3. Din slava Ta senină, poezie recit. de Ana Mărie Berinde.

4. Despre „Vatican” disertație Dl. Preș. Petru Kirchmaier.

5. Noi vrem pe Domnul, poez. recit. de Frățilă Vasile,

6. Câte stele sunt pe cer, poezie cecit. de Biroveț Ioan.

7. Despre credința vie, dizert. de M. O. D. Titu Berinde preot.

8. La bisericuță, poezia recitată de Pop Mărie.

9. Aratăți îndurarea. Cântare: Mărioară, cânt pe 2 voci de Corul Bisericii.

10. La luptă, poezie Mariană recit. de Biroveț Ileană.

11. Înscrierea membrilor. Se înscriu următorii membrii noi:

Gulin Găvrilă, Nemeș Petru I. Teodor, Godja Mărie, Godja Irină, Bălin Ileană, Nemeș Mărie, Frățilă Năstasă, Godja Ioană, Nemeș Ileană, Uțan Ană, având cu aceasta Agrul în Văleni 94 membrii (1 pe viață, 11 activi și 82 ajutători).

12. Președintele închizând ședința, se cântă „Cuvine-se cu adevărat.”

D. c. m. s.

Președintele Agrului: Petru Kirchmaier inv. Preot: Titu Berinde

Secretarul Agrului: Godja Simion

Poșta redacțiunii. A. G. R. U. în Văleni. Ne bucurăm, că înțelegând rostul A. G. R. U.-lui, v'ați prins de lucru. Cu Dumnezeu înainte. Vă felicităm și cu dragă inimă Vă salutăm.

Calendar săptămânal.

30 Noemvrie — 6 Decemvrie 1930.

30. Dumineca XIII. d. In. Crucii. (Ev. inv. III. la lit. Luc. 18, 18) Ap. Andrei.

1. Luni. Pr. Naum.

2. Marți. Pr. Avacum.

3. Mercuri. Pr. Sofronie.

4. Joi. M. Varvara.

5. Vineri. C. Sava cel sfințit.

6. Sâmbătă. Sf. Nicolae.